

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ

Στις 11/8/2007 επισκέφτηκε το χωριό μας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ.κ. Ιερόθεος και χοροστάτης στον Εσπερινό της ημέρας. Στο τέλος της Ακολουθίας ο π. Νικόλαος προσφωνώντας το Σεβασμιώτατο είπε τα ακόλουθα:

Άγιε Ποιμενάρχα μας

Σας καλωσορίζουμε κι εφέτος, όπως και κάθε χρόνο, στο όμορφο χωριό μας και εκ μέρους όλων των αγαπητών μους ενοριτών και εμού προσωπικά δεχθείτε τις θερμές μας ευχαριστίες ταπεινές και φτωχές, πλούσιες όμως σε σεβασμό, αγάπη και εκτίμηση προς τον ά-

ξιο Μητροπολίτη μας, για τη σπουρινή σας επίσκεψη, στην απομακρυσμένη και ορεινή ενορία μας.

Και η επίσκεψή σας αυτή, Σεβασμιώτατε, κάθε χρόνο την ίδια εποχή, τον ίδιο μήνα και μερικές φορές και την ίδια μέρα, δεν είναι τυχαία. Γιατί ενώ η εποχή αυτή για πολλούς εί-

ναι εποχή αδειών και ξεκούρασης, εσείς παρ' όλο το βαρύ σας πρόγραμμα, παρ' όλες τις διοικητικές και υπηρεσιακές δυσκολίες που υπάρχουν, παρ' όλα τα καθημερινά προβλήματα, που παρουσιάζονται, ανηφορίζετε προς τα ορεινά και απομακρυσμένα χωριά της Μητρόπολης μας, αψηφώντας τους κινδύνους, για να βρίσκεστε όσο πιο κοντά μπορείτε στο ποίμνιο σας.

Και αυτό αποδεικνύει, άγιε Ποιμενάρχα μας, πόσο πολύ (Συνέχεια στη σελίδα 6)

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Νομίζω πως θα ωφελούσε, πάρα πολύ, εάν από τις στήλες της εφημερίδας «Νεχωρίτης» δημοσιεύετο και το παρόν άρθρο, που σκοπό έχει να γνωρίσουν οι σεβαστοί αναγνώστες σας, ένα μέρος της Ιστορίας του Ελληνισμού στην Αυστραλία.

Η ελληνική παρουσία στην Αυστραλία, αρχίζει από τις 28 Αυγούστου του 1829, σταν εππάτα (7) Έλληνες ναυτι-

κοί συνελήφθησαν κοντά στην Μάλτα, από το εγγλέζικο πολεμικό ναυτικό. Σε δίκη

Του Χρήστου Γραβάνη

που έγινε στην Αγγλία, καταδικάστηκαν ως πειρατές και εστάλησαν μαζί με άλλους κατάδικους, Βρετανούς, Ιρλανδούς καθώς και άλλες εθνικότητες στην Αυστραλία,

που τότε ήταν αποικία της.

Ήταν ηλικίας 20 με 22 ετών. Είναι δε ο εξής: Αντώνης Μανώλης, από την Αθήνα, Γκίκας Βούλγαρης, από την Ύδρα, Γεώργιος Λαρίτσης, Δαμιανός Νίνης, Κώστας Στρομπόλης, Γεώργιος Βασιλάκης και Νίκος Παπανδρέας. Δυστυχώς για τους τελευταίους πέντε δε γνωρίζουμε τον τόπο της καταγωγής τους. Οι Αντώνης Μανώλης και Γκίκας Βούλγαρης, μετά την εκτέλεση της ποινής των, παρέμειναν για πάντα στην Αυστραλία. Σήμερα 80 χιλιόμετρα έξω από το Σίδνεϋ και στην πόλη Picton (Πίκτον), υπάρχει ο τάφος του Αντώνης Μανώλη, που στην ταφόπετρα υπάρχει η εξής επιγραφή: «Σε μια άγνωστη χώρα, ο ξένος βρίσκει μνήμα, πέρα από τους Ωκεανούς, μακριά από την πατρική γη».

Οι υπόλοιποι πέντε, γύρισαν στην Ελλάδα, με έξοδα του μόλις τότε νεοϊδρυθέντος Ελληνικού κράτους, το 1835. (Ο Ελληνισμός στην Αυστραλία Α. Γεωργόπουλος σελ. 41)

Η δε πρώτη Ελληνίδα, που εγκαταστάθηκε στην Αυστραλία το 1835, ήταν η Ηπειρώτισσα: Αικατερίνη Πλέσσα, γνωστή στη ιστορία της Αυστραλίας, ως CATHERINE CRUMMER, η οποία απέκτησε 11 παιδιά και θεωρείτο μία από τις πιο δυναμικές γυναίκες της Νοτιοα-

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

ΤΟ ΦΕΤΙΝΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία το πανηγύρι μας. Λίγες μέρες πριν άρχισαν να φτάνουν Νεχωρίτες από κάθε μέρος της Ελλάδας, αλλά και από το εξωτερικό.

Την παραμονή 22/8 τα καταστήματα ξεκίνησαν τις απαραίτητες προετοιμασίες. Το απόγευμα έφτασε η ορχήστρα του Παναγιώτη Κοτρώτου, Το γλέντι ξεκίνησε και διήρκησε μέχρι και τις πρώτες πρωινές ώρες της 23/8.

Το πρωί της 23/8 όλοι παραβρέθηκαν στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία, κατά την οποία έγινε αρτοκλαδασία υπέρ υ-

γείας των απανταχού Νεοχωτών, αντάλλαξαν ευχές και στη συνέχεια κάθισαν στην πλατεία. Εκεί έφαγαν το καθιερωμένο ψητό, κοκορέτσι και διάφορα άλλα εδέσματα. Συγχρόνως διασκέδαζαν με παραδοσιακά τραγούδια, που παράγγελναν οι χωριανοί, αλλά και οι ξενιτεμένοι μας. Το βράδυ της ίδιας μέρας είναι αφιερωμένο στους «ξενοχωρίτες».

Πολλοί ήταν, λοιπόν, αυτοί που ήρθαν στο χωριό μας για να διασκεδάσουν και να χορέψουν μέχρι τα ξημερώματα της 24/8.

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Τα αποτελέσματα των Βουλευτικών Εκλογών της 16/9/2007 είναι τα παρακάτω:

Περιφέρεια Αιγαίνιας

ΠΟΣΟΣΤΟ	ΨΗΦΟΙ ΈΔΡΕΣ
Ν.Δ.	43,56% 79.363
Π.Α.Σ.Ο.Κ.	43,70% 79.625
Κ.Κ.Ε.	6,26% 11.397
Σ.Υ.ΡΙΖ.Α.	2,86% 5.210
Λ.Α.Ο.Σ	1,99% 3.626

Δήμος Πλατάνου

ΠΟΣΟΣΤΟ	ΨΗΦΟΙ ΈΔΡΕΣ
Ν.Δ.	42,73% 614
Π.Α.Σ.Ο.Κ.	45,65% 656
Κ.Κ.Ε.	5,01% 72
Σ.Υ.ΡΙΖ.Α.	2,57% 37
Λ.Α.Ο.Σ	1,74% 25

Δήμ/κά Διαμ/τά	Έγκυρα	Ν.Δ.	ΠΑΣΟΚ	Κ.Κ.Ε.	ΣΥΡΙΖΑ	ΛΑΟΣ
Πλάτανος	253	129	98	3	-	7
Αγ. Δημήτριος	83	45	31	3	4	-
Αράχωβα	256	99	133	11	7	4
Αχλαδόκαστρο	99	55	42	-	1	1
Δενδροχώρι	25	18	3	-	2	-
Καστανιά	73	38	29	3	2	1
Κλεπά	189	37	123	16	7	4
Λειβαδάκι	38	15	16	4	1	2
Νεοχώρι	121	76	33	5	-	3
Περδικόβρυση	62	24	24	6	3	2
Περίστα	106	34	51	16	2	1
Χώμορη	129	44	73	5	5	-

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Στις 26/8/2007 το Δ.Σ του Συλλόγου Αμερικής συνεπικουρούμενο και από άλλα μέλη οργάνωσαν το Πανηγύρι στο ιδιόκτητο πάρκο του Elcker's Grove με μεγάλη επιτυχία.

Τελέστηκε Θεία Λειτουργία στο Εκκλησάκι με αρτοκλασία και ακολούθησε φαγοπότι και γλέντι με παραδοσιακή μουσική.

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Όπως μας πήρηροφόροισε ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Ανδρέας Ασημακάκης, εγκρίθηκαν τα χρήματα και αρχίζουν έργα στους εσωτερικούς δρόμους του χωριού:

Από Χαρμαντζή - Πατερέκα - Αϊ-Γιώρη

Από Μάπλιοι (σούρες στο αυλάκι) διαμόρφωση του χώρου στου Σκεπαρνιά.

✓ Πρόκειται να συνεχιστούν οι εργασίες αντιπη

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Ελευθερία Τζανακάκη-Ανευλαβή γέννησε κοριτσάκι.

Να ζήσει το νεογέννητο.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Το ζεύγος Χρήστου και Αρχοντίας Ιωάννου βάπτισε το αγοράκι τους και το ονόμασε Νικόλαο.

Η Κωνσταντίνα Χαραλαμποπούλου και ο σύζυγός της Σπύρος Πουγκακιώτης βάφτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Αλέξανδρο.

Η Μαρία Καλλιά και ο σύζυγός της Μαρίνος Μαρκόπουλος στις 8/7/2007 βάφτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Παρασκευή Νονά της νεοφάτιστης ήταν η Μαρία Κατσαούνη.

Η Μελανία Καρανδρίκα και ο σύζυγός της Ιωάννης Μάραλης στις 9/9/2007 βάφτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Εμμανουήλ.

Η Βίβιαν Μάλλιου και ο σύζυγός της Γεώργιος Πάφης στις 29/9/2007 βάφτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Χριστίνα. Νουνά της νεοφάτιστης ήταν η Νατάσα Μπενέκα.

Να ζήσουν τα νεοφάτιστα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η Άννα Παντελίδου (το γένος Μάλλιου Μαγδαληνή) και ο Παντελής Καρποντίνης έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

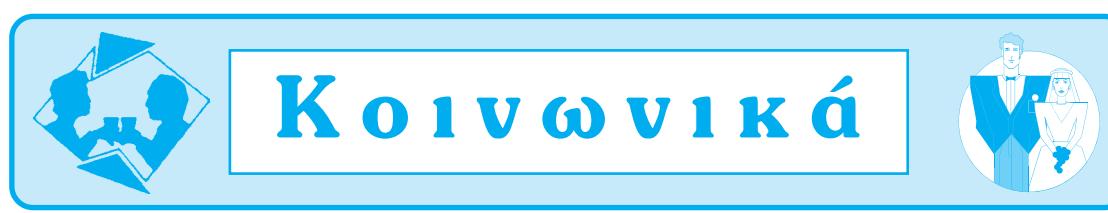
Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στις 8/9/2007 στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας, έγιναν οι γάμοι του Παναγιώτη Β. Λάζου και της Ειρήνης-Ερίν Moulden κατοίκων Αμερικής. Κουμπάρα παρέστη η Μιράντα Παλιού. Τους γάμους ευλόγησαν οι: Αρχιμανδρίτης Γαβριήλ Πλάκας και ο π. Νικόλαος Μασγάλας. Ακολουθήθηκαν όλα τα παραδοσιακά έθιμα και έγινε γλέντι στην πλατεία του χωριού με παραδοσιακά όργανα.

Στις 15/9/2007 στον Ιερό Ναό Αγ. Παντελεήμονος Καλαμακίου έγιναν οι γάμοι της Μαρίας Τζανακάκη και του Μάνου Αντωνίου.

Στις 22/9/2007 στον Ιερό

Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας, έγιναν οι γάμοι της Μάργαρας Μασγάλα και του Κώστα Δαραμούσκα από την Πάτρα. Τους γάμους ευλόγησαν οι: Αρχιμανδρίτης Γαβριήλ Πλάκας, π. Νικόλαος Μασγάλας και π. Γεώργιος Χρυσαφογιώργος.

Έγινε γλέντι στην πλατεία του χωριού με παραδοσιακά όργανα.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 14/8/2007 πέθανε και κηδεύτηκε στο Αγρίνιο ο Γεώργιος Γρ. Τσούκαλος (το γένος Αγαθής Γιαννάκου).

Στις 22/9/2007 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική ο Ιωάννης Θ. Καλαθάς.

Στις 24/9/2007 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Ιωάννης Αθ. Λειβαδίτης.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ασημακάκης Ανδρέας & Γεωργία 50
Καλαθάς Ι. Αριστείδης 20
Ιωάννου Χρήστος & Αρχοντία 30
Ιωάννου Χρυσούλα & Σεραφείμ 30

Ιωάννου Βασιλική και Δημήτρης Δεληγιάννης 20

Τσέλιου Χρ. Ελίνα 20
Σβούκας Γ. Κων/ντίνος 20

Καραγιάννης Ιωάννης & Αννέτα 25
Καραγιάννη - Αναστασίου Όλγα 25

Μάλλιος Θ. Δημήτριος 50
Μέμης Κ. Φώτης 50

Μαζιάς Α. Κων/ντίνος 20
Δασκαλάκης Γεώργιος 50

Κολλάρος Θεόδωρος 50
Γαλανόπουλος Γεώργιος 20

Τζαχρήστου Παναγιώτα 20
Λειβαδίτης Χρ. Αθανάσιος 30

Φούρλα Έλενα 40
Λειβαδίτης Ι. Αθανάσιος 100

Παππάς Νικόλαος & Λαμπρινή 30
Ασημακάκης Στέφανος 50

Μάλλιος Βιβιαν 50
Μπαλαφούτας Αθ. Νικόλαος 50

Μέμηγκας Γεώργιος 20
Τσώκου Αλεξάνδρα 20

Τοώκος Βασίλειος & Ζωώ 20
Λαζαρήμος Κ. Γεώργιος 20

Γιάνναρης Γ. Νικόλαος 100
Καραγιάννης Νικόλαος 20

Λαζαρήμος Γ. Δημήτριος 20
Μιχαλίτη (Αλπογιάννη) 25

Ευαγγελία 25
Σουφλερού (Αλπογιάννη) 25

Σπυριδούλα 25
Πελέκης Νίκος & Ελένη 30

Λαζαρήμος Βασίλειος & Ειρήνη 40
Κωσταρά Βάσω 35

Μούγια Μαρία 100 Δολ.
Μάλλιος Θ Δημήτριος 20 "

Μάλλιος Δ. Θωμάς 20 "

Μάλλιος Δ. Ιωάννης 20 "

Μάλλιος Δ. Γεώργιος 20 "

Καλαθάς Ι. Βασίλειος 50 "

Ζάχος Γ. Ιωάννης 50 "

Πανάγος Γεώργιος Π. 50 "

Πανάγος Περικλής Γ. 50 "

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Η οικογένεια Νικολάου Θ. Μπαλαφούτα πρόσφερε στη μνήμη των γονέων τους το ποσό των 100 Ευρώ.

Ο Γεώργιος Κ. Παπουτσής πρόσφερε στη μνήμη του αδελφού του Δημητρίου το ποσό των 100 Δολαρίων.

Η Μαρία Δήμου πρόσφερε στη μνήμη του αδελφού της Δημητρίου Κ. Παπουτσή το ποσό των 30 Δολαρίων.

Η Μαρία Μούγια πρόσφερε στη μνήμη Δημητρίου Κ. Παπουτσή το ποσό των 100 Δολαρίων

Ο Νικόλαος και η Τασία Θ. Καλαθά πρόσφεραν στη μνήμη των γονιών τους Θωμά και Αθηνάς Μάλλιου, Θεοδώρου και Καλλιόπης και αδελφών το ποσό των 20 Δολαρίων.

Ο Γιάννης και η Ευαγγελία Κουτσοκώστα πρόσφεραν στη μνήμη Κωνσταντίνου Κούκουνα το ποσό των 50 Ευρώ.

Η Βίκι Μάλλιου πρόσφερε στη μνήμη του συζύγου της Ιωάννη και του γιου της Δημητρίου το ποσό των 50 Ευρώ.

Ο Χρήστος Γραβάνης πρόσφερε στη μνήμη των γονέων του το ποσό των 100 Ευρώ.

Πρόσφεραν στη μνήμη Ιωάννου Γ. Μάλλιου:

Η οικογένεια Ιωάννου Αθ. Μάλλιου το ποσό των 25 Ευρώ

Η οικογένεια Γεωργίου Αθ. Μάλλιου το ποσό των 50 Ευρώ.

Η Σπυριδούλα Αθ. Μάλλιου το ποσό των 30 Ευρώ.

Η Μαγδαληνή Αθ. Μάλλιου-Παντελίδη το ποσό των 20 Ευρώ.

Η Ευαγγελία Αθ. Μάλλιου-Πατρινού το ποσό των 20 Ευρώ.

Η Ροδαλία Αθ. Μάλλιου-Τσακωνιάτη το ποσό των 20 Ευρώ.

Ο Δημήτριος και η Έντζυ Μπούρα πρόσφεραν στη μνήμη των γονέων τους και των αδελφών τους Γεωργίου και Αθανασίου το ποσό των 200 Ευρώ.

Ο Δημήτριος Θ. Μάλλιος το ποσό των 500 Δολαρίων.

Ο Γεώργιος Δ. Μάλλιος πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Η Αγλαΐα και η Καλλιόπη Χολέβα πρόσφεραν στη μνήμη της μητέρας τους Βασιλικής το ποσό των 100 Ευρώ.

Η οικογένεια Γεωργίου Αθ. Μάλλιου πρόσφερε στη μνήμη Ιωάννου Γ. Μάλλιου το ποσό των 50 Ευρώ.

Η οικογένεια Ιωάννου Αθ. Μάλλιου πρόσφερε στη μνήμη Ιωάννου Γ. Μάλλιος το ποσό των 25 Ευρώ.

Σχολή Διδακτικής της Τεχνολογίας και Ψηφιακών Συστημάτων του Πανεπιστημίου Πειραιά.

Ο Κωνσταντίνος Δενδρινός γιός της Χάιδως Μάλλιου και του Μάκη Δενδρινού πέτυχε στην Αρχιτεκτονική της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θράκης.

Η Γεωργία Σκασίλα κόρη της Αθανασίας Κ. Λειβαδίτη και του Αντωνίου Σκασίλα πέτυχε στη Σχολή Γαλλικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Η Ελένη Σκασίλα κόρη της Αθανασίας Κ. Λειβαδίτη και του Αντωνίου Σκασίλα πέτυχε στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Η Πένη Ν. Ζαρκάδα πέτυχε στη Σχολή Οικονομικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Πειραιά

Ο Δημήτρης Ν. Μπαλαφούτας πέτυχε στο

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1) Ο Σύλλογος ετοίμασε τα ψητά, που ξεπερνούσαν τα είκοσι και τα σουβλάκια. Οι Νεχωρίτες ετοίμασαν όλων των ειδών τις πίτες και τα γλυκά.

Πολλοί Νεχωρίτες, αλλά και Έλληνες της περιοχής, συμμετείχαν μέχρι αργά στη διασκέδαση. Ντύθηκαν Βλάχισσες και Φουστανελάδες και οι νέοι (μερικοί όχι τόσο νέοι στην ηλικία, αλλά νέοι στην καρδιά), χόρεψαν παραδοσιακούς χορούς.

Δεν χρειάζεται να γράψουμε πολλές λεπτομέρειες, αφού οι παρακάτω φωτογραφίες, που μας έστειλε ο Νίκος Θεοφάνης (γιος της Θανάσως Καραγιάννη) και τον ευχαριστούμε θερμά, μαρτυρούν "του λόγου το αληθές".

Από το Πάρκο των Νεοχωριτών.

Μετά τη Θεία Λειτουργία η καθιερωμένη αναμνηστική φωτογραφία.

Το εσωτερικό της Εκκλησίας.

Τα αρνιά σε παράταξη ψήνονται.

Τα Σουβλάκια στα κάρβουνα.

Οι πίτες και τα γλυκά περιμένουν τους «παγκυριώτες».

Και το γλέντι ξεκίνησε.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος τον Αύγουστο αποφασίστηκε η διεξαγωγή φιλικού αγώνα μεταξύ των ομάδων του χωριού μας και της γειτονικής Αράχωβας.

Στόχος μας το αντάμωμα, η διασκέδαση, αλλά και η νίκη, στόχοι που παράλληλα αποτελούν κίνητρα, για μάς τους νέους, να επισκεπτόμαστε το χωριό μας. Πιστεύω πως όλοι οι στόχοι επιτεύχθηκαν, και το αποτέλεσμα ήταν αυτό που μας τροφοδότησε με περισσότερη χαρά λόγω κυρίως της ευρύτητας του σκορ.

7-1 τελειώσε ο αγώνας, που έγινε στην έδρα των Αραχωβιτών. Τα τελευ-

ταία χρόνια η νίκη με αυτό το σκορ έχει γίνει παράδοση και ελπίζουμε να διατηρηθεί και στα χρόνια, που θα ακολουθήσουν.

Οι αθλητικές μας όμως δραστηριότητες δεν σταματούν εδώ. Η ομάδα του χωριού μας αντιμετώπισε τις ομάδες της Αράχωβας και του Πλατάνου σε αγώνες μπάσκετ. Η ομάδα μας αποδίδοντας και στα δύο παιχνίδια εξαιρετικής ποιότητας μπάσκετ κατάφερε να επικρατήσει με άνεση και επί των δύο γειτονικών χωριών προσφέροντας χαρά και θέαμα σε όλους όσους παραβρέθηκαν στους αγώνες, που πραγματοποιήθηκαν στο γήπεδο μπάσκετ του χωριού μας.

Η Ομάδα μπάσκετ που αντιμετώπισε την ομάδα Πλατάνου.

Από αριστερά, καθιστοί: Χρ. Κοπάνης - Διον. Μάντης - Σωτ. Παπαχρήστου - Χρ. Κανέλλος - Αντ. Ασημακάκης. Όρθιοι: Κων. Α. Φούρλας - Αλ. Δενδρινός - Κων. Μάντης - Κων. Δενδρινός - Παντ. Παπαχρήστου - Παν. Πολυδωρόπουλος

Η Ομάδα μπάσκετ που αντιμετώπισε την Ομάδα της Αράχωβας αποτελούμενη από Νεχωρίτες του Εσωτερικού και της Αμερικής.

Από αριστερά, μπροστά: Αγλαΐα Ν. Μπαλαφούτα - Θεόδ. Δ. Γκολφινόπουλος.

Πίσω: Αθ. Μασγάλας - Παν. Ι. Γκολφινόπουλος - Αλ. Δενδρινός - Αθ. Ν. Μπαλαφούτας - Κων. Δενδρινός - Παντ. Παπαχρήστου - Διον. Μάντης - Σωτ. Τσαρούχης - Παν. Πολυδωρόπουλος - Κων. Μάντης.

Η Ομάδα ποδοσφαίρου των μεγάλων.

Από αριστερά, καθιστοί: Γεωρ. Γιάνναρης - Κων. Σαλτός - Κων. Φούρλας - Νικ. Σταφυλάς. Όρθιοι: Παν. Πολυδωρόπουλος - Ιωαν. Μάλλιος - Δημ. Καρανδρίκας - Ιωάν. Γιάνναρης - Γερ. Παπαχρήστου - Βασ. Μέρμηγκας - Βασ. Λαζοδήμος.

Η Ομάδα ποδοσφαίρου των νέων.

Από αριστερά, καθιστοί: Σωτ. Παπαχρήστου - Παντ. Μέρμηγκας - Αλ. Φλώρος - Κων. Λαζοδήμος - Σωτ. Τσαρούχης - Γεωρ. Ν. Γιάνναρης. Όρθιοι: Δημ. Μπαλαφούτας - Κων. Δενδρινός - Παντ. Παπαχρήστου - Κων. Μάντης - Αλ. Δενδρινός - Χρ. Κοπάνης.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΕΘΙΜΟ ΣΕ ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΟ ΓΑΜΟ

Ένα από τα μήλα που "έπαιξαν" οι νύφες Ειρήνη-Erin Moulder και Μάγδα Μασγάλα στους παραδοσιακούς γάμους τους, που έγιναν στο χωριό μας φέτος το Καλοκαίρι.

ΤΟ ΜΠΕΡΔΕΜΑ

Δε ξέρω για σας, αλλά εγώ, όσο θυμάμαι τον εαυτό μου τουλάχιστον, οι καλοκαιρινές μου διακοπές άρχιζαν και τελείωναν στο χωριό των γονιών μου. Τελειώνοντας το σχολείο η μάνα μας, μας τουσυβάλιαζε -εμένα και τις τέσσερις αδρέφες μους- μαζί με δυοτρεις βαλίτσες, κάτι καλάθια και κάτι ψώνια, που κάναμε στο δρόμο, με την προσοχή της στραμμένη πρώτα στα ψώνια, μετά στα καλάθια, ύστερα στις βαλίτσες και στερνά σε μας και μας πήγαινε θέλοντας και μη στο χωριό.

- Πού να πάει κανείς; έλεγε μόνη της.

Άκου πού να πάει κανείς; Τι να της πεις τώρα; Άλλα τέλος πάντων.

Για να καταλάβετε, αν δεν υπήρχε η γεωγραφία στο σχολείο, δεν θα μαθαίναμε ποτέ ότι υπάρχει κι άλλο νησί στην Ελλάδα εκτός απ' το Καρπενήσι.

Όχι ότι δεν ήταν καλά. Μια χαρά ήταν. Παιχνίδι όλη μέρα, απλυσία, ξυπολησία και πού και πού και καμιά γκαζόζα από 'κανα παππού ή κανένα θείο.

Εκείνο που άλλαζε όμως τις μέρες μας ήταν οι Κυριακές. Πρώτα απ' όλα, το Σάββατο είχε μπάνιο. Στη σειρά και τα 5 αδέρφια να ξεβραμίσουμε.

- Πώς θα πάτε αύριο στον παπα-Φώτη; θα γελάει ο κόσμος μαζί σας, έλεγε η μάνα μου.

Δεν ξέρω τι θα 'κανε ο κόσμος, αλλά εγώ δε γέλαια καθόλου, που, κάνοντας τελευταίος μπάνιο, το νερό που είχε ζεστάνει η μάνα μου, είχε κρυώσει και το μόνο που με κρατούσε, να μη βάλω τα κλάματα, παρά μόνο τις φωνές, ήταν πως ήμουν άντρας, όπως έλεγε κι ο πατέρας μου. Ο μόνος αρσενικός απ' τα αδέρφια.

Αλλά οι φωνές μου ήταν τόσο δυνατές, όσο φαντάζομαι και της Γερακίνας, όταν έπεφτε μες το πηγάδι.

- Τι κάνεις έτσι μωρέ; ρώταγε η μάνα μου. Καλοκαίρι είναι, διαπίστωνε αυτάρεσκα. Μεγάλη διαπίστωση!!! Τώρα τι σχέση είχε το καλοκαίρι με το κρύο νερό στην πλάτη μου, ακόμα και τώρα που κοντεύω τα πενήντα δεν το 'χω καταλάβει.

Και την Κυριακή πρωΐ - πρωΐ στην εκκλησία. Εκεί για άλλη μια φορά φαινόταν ξεκάθαρη η ανωτερότητα των «παιδών» απ' τα κορίτσια. Γιατί, αν και μικρότερος απ' όλες μου τις αδερφές, ήμουν ο μόνος που μπορούσα να είμαι «παπαδάκι». Και όχι για να το παινευτώ, αλλά ήμουν πολύ καλός. Σητός και καμαρώτας πάντα, δεν ασχολήθηκα ποτέ με το κερί που έλιωνε στη λαμπάδα, δε με έπιανε φαγούρα την κρίσιμη στιγμή και δεν προσπαθούσα να δω τι κρύβει η μύτη μου, σκαλίζοντα την την ώρα που ήμουνα μπροστά στην Ήραία Πύλη.

Στεκόμουν κερί αναμμένο. Σαν το κερί που κρατούσα. Αυτό βέβαια είχε και ένα κόστος. Γιατί, τα παιδιά που ζούσαν μόνιμα στο χωριό, δεν έβλεπαν με καλό μάτι όλους εμάς τους εισβολείς «Αθηναίους» που, σαν «παπαδάκια», κλέβαμε τη δόξα τους και μάλιστα τη μόνη εποχή που η εκκλησία γέμιζε. Γιατί άλλο πράγμα να «βγάλεις» το Ευαγγέλιο σε γεμάτη εκκλησιά κι άλλο μπροστά σε πέντε γέροντες όπως όλο το χρόνο.

Έτσι την Κυριακή και τη Δευτέρα δε μας έπαιζαν, αλλά απ' την Τρίτη φιλιώναμε.

Μα φέτος εκτός απ' την κόντρα με τα «παπαδάκια», σοβιούσε και μια άλλη πάλη, με αφορμή την εκκλησία μας. Αυτή τη φορά για το στασίδι του ψάλτη. Μια κόντρα, που άθελά μου, με έκανε ήρωα για ένα καλοκαίρι, έστω και ο' ένα μικρό χωριό σαν το δικό μου.

Απόλυτος άρχων στο δεξιό ψαλτήρι ήταν χρόνια τώρα ο Μπαρμπα-Θόδωρος ο... «Μουγγός», όπως τον έλεγαν όλοι. Καλή ψυχή, διαμάντι άνθρωπος, αλλά έτσι κι άνοιγε το στόμα του να ψάλει, νόμιζες πως είχε έρθει η συντέλεια του κόσμου. Μόνιμος κάτοικος του χωριού δεν κατέβαινε απ' το ψαλτήρι ούτε το καλοκαίρι, που όσο ν' ναι οι παραθεριστές και πιότερα γράμματα ήξεραν και καλλίτεροι στη φωνή ήταν.

Ο μπαρμπα-«Μουγγοθόδωρος» λοιπόν δεν ήταν καθόλου μουγγός, όπως χωράπευαν οι χωριανοί, αλλά το κουσούρι του το είχε. Μετά τον πόλεμο που μια οβίδα των Ιταλών έσκασε κοντά του, δεν άκουγε καλά και με την πάροδο και των χρόνων το πρόβλημα αυτό μεγάλωσε.

- Δε μπόρεγε αντί κουφός νά 'ταν μουγγός; Που ταλαιπωρεί και μας και τους Αγίους; Θε μου, συχώραμε, ρώτησε ο μπαρμπα-Μήτσος στο καφενείο μια Κυριακή. Κι' έτσι του 'μεινε και το παρανώμι.

Τι ο παπα-Φώτης του το 'πε απ' έξω, τι κι άλλοι χωριανοί τον πιάσανε να κάτσει δεύτερη φωνή, όσο τουλάχιστον ήταν στο χωριό οι «Αθηναίοι». Τίποτα αυτός.

- Εγώ δεν έγινα παραγυμός στα μικράτα μου, θα γίνω τώρα; τους το ξέκοβε!!

- Δε θα βρεθεί κανένας Χριστιανός να μας απαλλάξει; αγανάκτησε για άλλη μια φορά ο μπαρμπα-Μήτσος.

Όπως ήδη σας είπα, όμως, ο μπαρμπα-Θόδωρος δεν άκουγε. Αυτό τον εμπόδιζε να πάρειν το νήμα απ' τον παπά και τη μια φορά αργούσε να ξεκινήσει και την άλλη «πάταγε» πάνω στον παπα-Φώτη πριν προλάβει αυτός να αποσώσει. Μα ούτε κι αυτό θα τον σταμάταγε. Το σκέφτηκε από 'δω, το 'φερε από κει, τη λύση τη βρήκε. Θα 'λεγε στο καλλίτερο «παπαδάκι» -εμένα φυσικά- να κάθεται δίπλα του κι έτσι, μόλις θα τέλειωνε ο παπάς, με ένα σκούντηγμα του χεριού μου, θα αναλάμβανε εκείνος κι όλα καλά!!

Όπως καταλαβαίνετε ήμουν ο μόνος από την εποχή του Βυζαντίου, που προήχθη σε βοηθό ψάλτη, όχι για τις φωνητικές μου ικανότητες, αλλά για τα αντανακλαστικά μου. Ας είναι...

Ξημέρωσε της Παναγίας. Μεγάλη γιορτή. Πάσχα του καλοκαιριού μαθες. Στην εκκλησία δεν έπεφτε καρφίτσα. Κατάνυξη και ζέστη.

Η Λειτουργία κυλούσε ομαλώς κι ο παπα-Φώτης πριν ξεκινήσει και τη θεία μετάληψη, άρχισε να εκφωνεί το κήρυγμα της ημέρας. Όλοι είχαν απορροφηθεί στο λόγο του, εκτός από μας τα παιδιά, που δεν πολυκαταλαβαίναμε και κάτι μανάδες και γιαγιάδες, που κράτωντας παιδιά κι εγγόνια στην αγκαλιά, βιάζονταν να απαλλαγούν απ' αυτό το φόρτωμα.

- Άκου παλικάρι μου, μου λέει ο Μπαρμπα-Θόδωρος, άμα τελειώσει ο παπάς, σκούνταμε, όπως είπαμε, να ξεκινήσω πάλι. Μα θες ότι ο παπα-Φώτης βλέποντας πολύ κόσμο στην εκκλησία αργούσε να τελειώσει, θες η ζέστη του Αυ-

ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Το επάγγελμα του σπιγμαίου φωτογράφου των Νεοκωριτών, το αναδύει διεξοδικά, δεπομεριακά και εμπεριστατωμένα, ο αείμνηστος λαογράφος του χωριού μας Δημήτριος Β. Φούρλας στο «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» (Αρ. Φύλ. ΝΕΧΩΡΙΤΗ 10/1979) με τον τίτλο «οι Νεκωρίτες Φωτογράφοι».

Επίσης ο κ. Δ. Ντούζος, συγγραφέας Νεκωρίτικων θεμάτων, στο βιβλίο του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ ΚΑΜΑΡΙ ΜΑΣ» σελ. 25 και 26 αναφέρει ονομαστικά τους φωτογράφους Νεκωρίτες και ποιοί φωτογράφοι είχαν φωτο-

γραφεία, σε διάφορα μέρη της Ελλάδας. Εγώ εδώ θα δειποργίσω συμπληρωματικά, προς τους 2 προαναφερθέντας, από όσα ξέρω, μου είπαν και θυμάμαι.

Είναι γνωστό ότι κάποιες εποχές η πλειοψηφία των χωριανών αντρών, πάντα φωτογράφοι, φεύγανε απ' το χωριό και συργάνων, σαν σπιγμαίοι φωτογράφοι, με την τρίποδη μπχανί στον ώμο, τα διάφορα μέρη της Ελλάδας, της Ιταλίας, της Γαλλίας, της Ελβετίας κ.λπ.

Οι περ'σότεροι (αν όχι όλοι) οι Νεκωρίτες, έμαθαν την τέχνη, δηλ. το επάγγελμα του φωτογράφου, από το γείτονά μου μακαρίτη Νίκο Ασημάκη, τον αποκαλούμενο τότε φωτο-Νικολή. Αυτό το θυμάμαι, σαν τωραϊά, από μικρό παιδί.

Η μπχανί που είχαν τότε οι φωτογράφοι, πάντα ένα ξύλινο κουτί, σκεδόν τετράγωνο, ή ελαφρώς παραλληλόγραμμο, με 3 πόδια, μπροστά πάντα ο φακός δηλ. ή μπχανί με 1 καπάκι, πίσω είχε 1 πανί μαύρο σαν μεγάλο κάλτσα, η οποία είκε πτυχές, που μάζευαν και άπλωνταν κατά περίπτωση. Απ' αυτούς οι φωτογράφοι είχαν τον φωτογραφούμενο ή τους φωτογραφούμενους και καθόριζαν την καλύτερη θέση και απόσταση. Στα πλευρά του κουτιού από πινακίδα ήταν ένα ξύλινο καρφίτσα. Ο παπα-Φώτης μου 'ριξε μια ματιά. Εγώ τρομοκρατήθηκα και λουσμένος με κρύο ιδρώτα πήρα την απόφαση. Θα τον σκουντήσω λίγο να ξυπνήσει. Λάθος! Μέγα λάθος.

Ο Μπαρμπα-Θόδωρος καταλαβαίνοντας το σκούντηγμα, πετάγεται απάνω και αρχίζει με πιο βραχνή φωνή από τον ύπνο:

«Είδομεν το φως το αληθινόν, ελάβομεν πνεύμα επουράνιον...». Όλο το εκκλησίασμα τα 'χασε. Ο παπα-Φώτης δυνάμεσε λίγο τη φωνή του, αλλά μάταιά. «Εύρομεν πίστιν αληθή...» ο μπαρμπα-Θόδωρος ακάθετος. Γελία, νεύματα, φωνές στο εκκλησίασμα κι ο θιγμένος παπα-Φώτης νομίζει ότι ο ψάλτης του τον έκοψε επιτήδεις, επειδή μακρυγορούσε και να προσπαθεί να σώσει την κατάσταση.

Ντροπιάστηκε ο καημένος ο μπαρμπα-Θόδωρος, μα δεν μπορούσε να πει και σε κανένα για το σκούντηγ

ΓΑΜΟΣ ΑΛΛΑ ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΑ

Όλα τα ήθη και τα έθιμα του παραδοσιακού γάμου αναβίωσαν στο Νεχώρι. Για μια εβδομάδα οι Νεχωρίτες θυμήθηκαν και έζησαν τις παλιές καλές εποχές, τότε που η χαρά του ενός ήταν χαρά όλων, τότε που υπήρχε αγάπη και αλληλοεκτίμηση, τότε που η προθυμία για προσφορά αποτελούσε "αξία" για τον άνθρωπο. Την ευκαιρία έδωσε η οικογένεια του Βασίλη και της Ειρήνης Λαζαρίδη με το γάμο του γιου τους Παναγιώτη με την Αμερικανίδα Ειρήνη-Erin Moulder.

Η απόφαση του Παναγιώτη να έρθει στο χωρίο των γονιών του και να κάμει το γάμο του, αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση.

Αξιοθαύμαστη υπήρξε η συμμετοχή των μελλονύμων, που, αν και παιδιά τρίτης γενιάς μεταναστών, με ενθουσιασμό και χαρά ακολούθησαν όλες τις διαδικασίες του γάμου, αφού αυτός έγινε παραδοσιακά με όλα τα ήθη και τα έθιμα που έχει το Χωρίο μας. Άξιοι συγχαρητήριών είναι οι γονείς και συγγενείς της νύφης (Αμερικάνοι) για την άψογη συμπεριφορά τους και για την προσπάθεια, που κατέβαλαν και ακολούθησαν όλα τα δρώμενα του Νεχωρίτικου γάμου.

Ευχαριστίρια και συγχαρητήρια στο Βασίλη και την Ειρήνη Λαζαρίδη, που έκαναν ημέρες χαράς στους χωριανούς μας.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1) αγαπάτε το ποίμνιό σας, όσο μακριά κι αν βρίσκεται αυτό. Και ο αγάπη σας αυτή δεν είναι μόνο προς το ποίμνιό σας, αλλά και προς εμάς τους ερείς της Μητροπόλεως μας. Μας δίνετε κουράγιο και δύναμη, Σεβασμιώτατε, να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε τον αγώνα τον καλό, που σήμερα επιβάλλεται περισσότερο από κάθε άλλη φορά, γιατί σούμε σε καιρούς χαλεπούς κατά τον θείο Απόστολο των Εθνών Παύλο.

Οι προκλήσεις της εποκίνης μας πολλές, οι κίνδυνοι στις ενορίες μας ακόμα περισσότεροι και τα σημεία των καιρών μας προβληματίζουν ιδιαίτερα.

Είστε όμως δίπλα μας, Σεβασμιώτατε, και ακολουθούμε τις άριστες συμβουλές σας, το φωτεινό παράδειγμά σας, την αγωνία σας, τον πόνο σας, το ενδιαφέρον σας και προπαντός την αγάπη σας για το ποίμνιό σας και πορευόμαστε όλοι μαζί σύμφωνα με τις εντολές και το θέλημα του Κυρίου μας. Θα μου επιτρέψτε, Σεβασμιώτατε, χαριτολογώντας να πω ότι όλα αυτά τα χρόνια της διακονίας και της λαμπράς σας παρουσίας στην Μητρόπολη μας δεν είμαστε αδέσποτοι, αλλά έχουμε την ευλογία του Θεού να έχουμε έναν πολύ άξιο Δεσπότη και Ποιμενάρχη, τον οποίο και πάλι και πολλάκις ευχαριστούμε εκ βάθους καρδίας για την τημή και τη χαρά που μας δώσατε, να είστε απόψε ανάμεσά μας και ευχόμαστε όλοι μας ο Κύριος μας

Ευχαριστώ πολύ επίσης τον ιεροκόρυκα της Ιεράς Μητροπόλεως μας αδελφό και συλλειτουργό π. Καλλίνικο ως επίσης και τον αδελφό και συλλειτουργό ιερομόναχο π. Γαβριήλ, που κάθε χρόνο μας τιμούν με την παρουσία τους. Ευχαριστώ επίσης τον δίαν αγαπητό και αδελφό Γεώργιο Γαλανόπουλο, που κάθε χρόνο μας εξυπηρετεί και θα ήταν παράλειψή μου να μην ευχαριστήσω και τους αγαπητούς ενορίτες, που έρχονται απ' όλα τα μέρη της Ελλάδος και ιδιαίτερα από Αμερική και όλους όσοι είναι εδώ απόψε και μας τιμούν με την παρουσία τους. Σας ευχαριστώ πολύ όλους.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1) νατολικής Αυστραλίας, με μεγάλη υποστήριξη στους γηγενείς και γενικά στους αδύνατους πολίτες. Στο δε νεκροταφείο του Σίδνεϋ υπάρχει ο τάφος της.

Επίσης η Διαμαντίνα Ρώμα (DIAMANTINA ROMA BOWEN), που γεννήθηκε στη Ζάκυνθο το 1833 και πέθανε το 1893 στο Λονδίνο, υπήρξε σύζυγος του πρώτου κυβερνήτη της Κουίνσλανδης (queensland, είναι η δεύτερη πολιτεία σε έκταση της κοινοπολιτείας της Αυστραλίας). Σήμερα το όνομά της φέρουν η πόλη Ρώμα (ROMA), καθώς και ο ποταμός Διαμαντίνα (DIAMANTINA RIVER).

Στην απογραφή του 1891, ζούσαν 482 Έλληνες σ' όλη τη χώρα. Είκοσι χρόνια αργότερα, δηλ. το 1911 ο αριθμός των Ελλήνων έπειρνε τις 2500 χιλιάδες και αυξάνεται συνεχώς. Αυτοί οι πρώτοι Έλληνες δημιούργησαν τον πυρήνα της Ελληνικής παροικίας.

Το 1896 ιδρύεται η πρώτη Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα στο Σίδνεϋ και δύο χρόνια αργότερα, δηλ. 1898, στο ίδιο μέρος, η πρώτη ελληνική

ορθόδοξη εκκλησία στην Αυστραλία.

Προ του Β' παγκοσμίου πολέμου η καταγωγή των Ελλήνων ήταν από Ιθάκη - Κύθηρα και Καστελλόριζο. Μετά από το 1941, αρχίζει η ομαδική μετανάστευση απ' όλα τα μέρη της Ελλάδας, ιδιαίτερα όμως από τη νότια Ελλάδα και τα νησιά.

Σήμερα υπολογίζεται πως ζουν 650.000 με 700.000 Έλληνες και είναι πρώτης, δεύτερης, τρίτης και τέταρτης γενιάς. Απ' αυτούς χιλιάδες προέρχονται από την Αιτωλοακαρνανία, οι οποίοι διάλεξαν την Αυστραλία, σαν δεύτερη πατρίδα τους, προκειμένου να ζεφύγουν από τις δυσκολίες, που υπήρχαν στην πατρίδα μας κατά την περίοδο 1940-1960, αλλά και να πραγματοποίησουν τις ελπίδες και τα ονειρά τους, τόσο για τους ίδιους, όσο και τα παιδιά τους, για μια καλύτερη ζωή...

Χρειάζεται ίσως ένας ιστορικός και ένας αναλυτής, για να ασχοληθούν και να αξιολογήσουν τους λόγους της τεράστιας αυτής φυγής των συμπαροίκων, από τις πόλεις και τα χωριά τους... Η εγκατάσταση των πρώτων μεταναστών, δεν ήταν ούτε εύκολη, ούτε ρόδινη. Ο φραγμός της γλώσσας, τα διαφορετικά ήθη και έθιμα, η νοοτροπία των γηγενών, καταστούσαν τη ζωή των μεταναστών δύσκολη.

Με την εργατικότητά τους, το πείσμα τους, την υπομονή και επιμονή τους, καθώς και την αλληλούποστήριξή τους, κατάφεραν να επιζήσουν και να αναδειχθούν σ' όλους τους τομείς. Η δε δεύτερη, τρίτη και τέταρτη γενιά, αποκτήσανε υψηλότερο μορφωτικό επίπεδο και εισχωρήσαν στην αυστραλιανή κοινωνία με επιτυχία στις επιστήμες, στις δημόσιες υπηρεσίες, στο εμπόριο και στο ελεύθερο γενικά επάγγελμα κ.ά. Πολλοί συμπατριώτες αναφεύθηκαν στην πολιτική και σήμερα έχομε πολλούς Δημοτικούς Συμβούλους, Δημάρχους, βουλευτές και Γερουσιαστές, τόσο στην πολιτειακή βουλή, όσο και στην κοινοπολιτειακή.

Από το χωρίο μας, ο πρώτος που επισκέφθηκε κατά το 1924 την Αυστραλία και την πόλη Μελβούρνη, ήταν ο επί πολλά χρόνια Πρόεδρος του χωριού μας αειμνηστος Αριστείδης Μέμης. Θυμάμαι που έλεγε ότι ήταν Νοέμβριος και υπήρχαν πολλά κεράσια. Πρόγιατι οι μήνες Νοέμβριος και Δεκέμβριος, είναι η περίοδος των κερασιών, λόγω που η Αυστραλία, βρίσκεται στο νότιο ημισφαίριο.

Σήμερα ο ελληνισμός της Αυστραλίας, προσπαθεί να κρατήσει την ανάμνηση της ιδιαίτερης πατρόδοξης πολιτείας, από την οποία ανέπτυξε την αριθμητική της πολιτεία στην Αυστραλία. Η καλλιέργεια όλων αυτών μεταδίδεται και στα παιδιά μας, διατηρώντας τη γλώσσα μας και συμμετέχοντας στην κοινωνική μας ζωή.

Εδώ επαληθεύονται τα λόγια του Αλεξανδρίνου ποιητή Κ. Καβάφη:

«βγήκαμ' εμείς ελληνικός καινούργιος κόσμος, μέγας»

N. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ

Είστε όμως δίπλα μας, Σεβασμιώτατε, και ακολουθούμε τις άριστες συμβουλές σας, το φωτεινό παράδειγμά σας, την αγωνία σας, τον πόνο σας, το ενδιαφέρον σας και προπαντός την αγάπη σας για το ποίμνιό σας και πορευόμαστε όλοι μαζί σύμφωνα με τις εντολές και το θέλημα του Κυρίου μας. Θα μου επιτρέψτε, Σεβασμιώτατε, χαριτολογώντας να πω ότι όλα αυτά τα χρόνια της διακονίας και της λαμπράς σας παρουσίας στην Μητρόπολη μας δεν είμαστε αδέσποτοι, αλλά έχουμε την ευλογία του Θεού να έχουμε έναν πολύ άξιο Δεσπότη και Ποιμενάρχη, τον οποίο και πάλι και πολλάκις ευχαριστούμε εκ βάθους καρδίας για την τημή και τη χαρά που μας δώσατε, να είστε απόψε ανάμεσά μας και ευχόμαστε όλοι μας ο Κύριος μας

ΤΟ ΦΕΤΙΝΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

το επόμενο πρωί και τελείωσε με το "πιπέρι" στις 10 π.μ. της 25/8. Από την ώρα εκείνη ξεκίνησε η προετοιμασία της φασολάδας.

Το βράδυ, στην πλατεία συγκεντρώθηκαν πάνω από 370 άτομα για την καθιερωμένη "βραδιά της φασολάδας" και, αφού έφαγαν, ανανέωσαν τη συνάντηση για την επόμενη χρονιά!

Ο χορός συνεχίστηκε μέχρι

ΦΑΣΟΛΑΔΑ

Η εκδήλωση της φασολάδας έχει εξελιχθεί στο καλύτερο οικογενειακό "τραπέζι" του Νεχωρίτη.

Εφέτος περίπου 370 άτομα, περισσότερα από κάθε άλλη χρονιά, κάθισαν στο τραπέζι. Τραγούδια δεν ακούστηκαν στην πολιτική και τέταρ